

5481 ^{20/3} 28: I. Beh. af F. t. L. om Bidrag af Arbejdsløshedsf. til de komm. Hjelpekasser. 5482

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Arbejdsløshedsfonden til Kommunernes Udgifter til de kommunale Hjelpekasser i Regnskabsaaret 1927—28.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5211; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5201).

Sagen sættes til Forhandling.

Henrik Jensen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at komme de Kommuner til Hjælp, hvis Hjelpekasser har haft uforholdsmæssig store Udgifter i Vinterhalvaaret 1927—28 i Forhold til det samme Tidsrum i 1926—27. Man maa jo indrømme, at den Omstændighed, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er bortfaldet, har paaført visse Kommuner Hjelpekasser betydelig større Udgifter, end de ellers vilde have haft, og naar man erkender det, finder vi det ogsaa ganske rimeligt, at Arbejdsløshedsfonden i denne Overgangsperiode, kan man vel nok sige, indtil Forholdene tilpasser sig til den nye Situation, der er kommet til at foreligge ved Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedslovgivning, refunderer Kommunerne en Del af de Udgifter, der har været en Følge af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald.

Der foreslaas, at den Refusion, der her kan blive Tale om, skal være en Fjerdedel af de Merudgifter, Hjelpekasserne har haft indenfor det i Lovforslaget nævnte Tidsrum; dog fastsættes der 750 000 Kr. som Maksimum for den samlede Refusion fra Arbejdsløshedsfonden. Vi finder, at det er et rimeligt Krav, der her stilles til Arbejdsløshedsfonden, ligesom vi ogsaa finder paa den anden Side, at dersom Kommunens samlede Udgifter i Regnskabsaaret 1927—28 ikke har udgjort i alt 50 Ø. pr. Indbygger, har en saadan Kommune i Virkeligheden ikke noget videre Krav paa at faa sine Hjelpekasseudgifter refunderet paa anden Maade, end hvad der normalt sker. Vi finder heller ikke, at en Kommune har Krav paa ekstraordinær Refusion udover, hvad Hjelpekasselovgivningen i al Almindelighed hjemler, hvis Hjelpekasseudgifterne i Kommu-

nen ikke er mindst 20 pCt. højere end det foregaaende Aars Udgifter for samme Tidsrum.

Vi kan fra mit Partis Side tilsige det foreliggende lille Lovforslag en velvillig og hurtig Behandling, men da vi ved, at der fra anden Side ønskes Udvalgsbehandling, vil vi heller ikke modsætte os en saadan, selv om vi principielt godt kunde give Lovforslaget en hurtigere Behandling, end der vil ske gennem en Udvalgsbehandling.

Hækkerup: Da den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bortfaldt den 1. Oktober i Fjor, stod man rundt om i Kommunerne overfor det Forhold, at en Mængde Familier blev berøvet det beskedne økonomiske Grundlag, der hidtil havde været bærende for deres Eksistens. Det var de Familier og Hjem, der i Forvejen gennem maanedlang Arbejdsløshed var blevet trykket ned i den yderste Fattigdom. Efterhaanden som Vinteren skred frem — og Vinteren faldt jo desværre meget tidligt ind i Aar —, øgedes Antallet paa disse Familier.

Kommunerne havde da tre Maader at hjælpe paa: man kunde hjælpe disse subsistensløse Mennesker gennem Fattigvæsenet, gennem Hjelpekasserne eller ved at sætte Arbejder i Gang. Det tjener til Ære for Landets Kommunalbestyrelser og til Vidnesbyrd for deres Humanitet og Fornuft, at de gennemgaaende valgte de to sidste Udveje. At sætte Arbejder i Gang er imidlertid ikke saa lige til, der skal Forberedelser til, Vejret kan lægge Hindringer i Vejen, og det kræver større disponible Kapitaler. Derfor var det gennemgaaende Hjelpekasserne, der maatte tage Stødet og overtage den første Ydelse af den Hjælp, som hidtil var ydet gennem den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, og det vilde praktisk talt sige, at Kommunerne fik deres direkte Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelse tredoblet.

Denne forøgede Byrde faldt med forskellig Vægt paa de enkelte Kommuner, efter som Befolkningens Sammensætning var. I Hovedstaden, i Bykommunerne og i de bymæssigt bebyggede Landkommuner har den forøgede Byrde været meget følelig, saa følelig, at man sikkert de fleste Steder baade ventede og haabede, at Staten under en eller anden Form, vilde yde en ekstra